

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacræ Theologiæ Professoris, Et sanctæ Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtvtibvs,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Virtute Religionis, Et Ei Annexis; Continens quatuor Tractatus
Theologiæ Moralis præcipuos. Primus, in ordine decimusquartus, de
Iuramento, & Adiuratione. Secundus, de Voto. Tertius, & charior Authori,
de statu Religioso. Quartus, de vitiis oppositis Religioni

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

An quælibet Religio capax sit cuiuslibet legati, & donationis sibi factæ.
punct. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76572](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76572)

14. n. 13. exilium annos redditus, quo monachis habent, non aduersari Concilio, si debitus modus serueretur. Neque enim in monialibus alhæret ius ciuile percipiendi redditus, sed in conuentu, non in seipso ipsius redditus annos percipiunt, quibus percepis si officiali cōuentus statim tradantur, conueniūque incorpotentur, nihil aduersus Concilium fitseret autem, si quælibet monialis eam pecuniam apud se ad vius fuscus, et pectoris contingentes retinere. Verum hic modus dictio non satisfacit, siquidem passim à superioribus permittitur religiosis habentibus annos redditus apud eos retinere, neque officiali cōuentus tradere, sed in propriis, & honesto vius expeditare. Infusper videmus passim aliquia bona mobilia, vel immobilia cōuenientia reliquo singulis religiosis concedi administranda ea conditione, ut pensionem aliquam cōuentui reddant, & ex reliquo vivant, vt ex Nauari, Com. 2. de Regularib. n. 15. & 18. non taut Sanch. dicto c. 22. n. 13. Quapropter censio rigorem Concilij consuetudine temperatum esse, ac proinde ex illa licitum esse singulis religiosis ex cōfidenz fuotum prælatorum bona mobilia, seu immobilia habere, vt inde fibi propiciant, & in vius honestos expendant; si enim Concilij decreto statutum est, vt singulis religiosis omnia necessaria ministrentur, quod in pluribus religionibus ob carum paupertatem aliasque causas non obseruantur, quid mirum quod peculia haec occasione in ipsiis sint introductæ Basil. Ponceg. illa 9. q. scolast. c. 4. & probabile reputa. Valg. opus. de reddit. c. 3. dub. 2.

P V N C T V M VIII.

An qualibet religio capax sit hæreditariæ successionis.

S V M M A R I V M.

- 1 Omnes sunt capaces successione, Minoribus, & Capucinis excepto.
  - 2 Hi incapaces sunt successione tam ex testamento, quam ab intestato, tam in immediatè, quam mediataè.
  - 3 Nulla est institutio in Minoribus facta.
  - 4 An eo casu illis danda estimatio hereditatis? Aliqui affirman, sed contrarium tenendum est.
  - 5 Si sub ea conditione Minoros heredes instituit, ut vendentur hereditates, adiuvia in instituendo nulla est.
  - 6 Si instituit Ecclesiam, vel sacrificium Minorum, plures consentirent valere in successionem.
  - 7 Sed oppositum est tenendum.

Exciptio in hac questione fuit & vissim Societatis Iesu religione, quia de ea in sequenti punto specialiter est sermo institutus. Loquendo ergo de aliis religionibus. Regula certissima est, omnes esse capaces successionis (religione) Minorum de obliteraria & Capucinorum excepta; sic expressum Trident. s. 15. c. 3. de Regulari, iuncta Clementi expositio. *Diversorū significat.* Sed quia Trident. decretum concedens omnibus aliis religionibus præter Minoros, & Capucinos hæreditatim successionem bonaque immobilia, non contine vim praecipi, & legi obligari, sed priulegijs poterit quilibet religio supradicta præiulogio renuntiare, & parpertare promittente simili Minoribus, & Capucinis, vt bene notariat Suar. t. 3. d. relig. l. 8. c. 17. n. 1. Quocirca tota contoueretur et in explicanda paupertate promissa a Minoribus de obliteraria, & Capucinis.

2. Hi igitur incapaces sunt cuiuslibet successionis, tam ex testamento, quam ab intestato, vi definiti *ditta elementi existunt*, cum enim de verbis significat ibi. Quia igitur in successonibus transit non solum vius rei, sed etiam dominium suo tempore in heredes, fratres autem praedicti nihil sibi in speciali acquirent, vel eorum ordini possunt etiam in communione declarando dicimus, quod successonis huiusmodi, que etiam ex sua natura indistincter ad pecuniam, & etiam ad alia mobilia, & immobilia se extendat, considerata sti puritate voti nullatenus sunt capaces. Quod non solum habet verum in institutione directa, & immediata, sed etiam mediata, qualis est per fidicommissum, ut si heredem institutus grauatum restituere hereditatem Minoribus. Quia vere Minoris sunt instituti heredes, cibique succedunt herede instituto decedente, cum tamen Pontifex illos incapaces reddiderit cuiuslibet successonis. Et ita docent post alias antiquiores Corduba, reg. D. Francisci 6. q. 11, pan. 1. Manuel Rodriguez, q. regular. t. 2. q. 78. art. 2. Dueñas reg. 381 ampliar. 1. Sanch. l. 7. sum. c. 2. n. 5.

3. Hinc infestur, si de facto Minoros, & Capucinos heredes instituta, nullam esse institutionem vrope factam in persona incapacis, succedentque heredes ab intestato, si nullum alium coheredem, aut substitutum designauerint. Eo autem designato integrum hereditatem adire posent.

4. Sed an hi vel heredes ab intestato succedentes teneantur in conscientia affirmacione hereditatis, Minoribus institutis restitutis?

Rodrig. t.2. q.2. regul. q.7.8. art. 4.
Sed longe vix est, institutionem nullam esse, & Minores
primum illius hereditatis capere non posse. Alias accipent
hereditatis premium ex institutione quod illis est penitus in-
terdictum. Neque et simile, cu teritus institutus hares cum
obligatione vendendi hereditatis e, & donandi pretium fratibus
minoribus quo fecerit omnes doctores approbasq[ue] tunc Mi-
nores non recipiunt premium ex institutione, sed ex legatione,
mandatorique testatoris, & donations obligatoria hereditatis in-
stituti. At cu frates Minores in situuntur et laudatu, ve
datur hereditas, primum illius recipienti premium hereditatis ex institutione, cuius sunt incapaces, recipi p[ro]p[ri]um i[n]t[er]tu
teneri instituto. Adeo de venditione hereditatis, & priu[m]a jace-
ptatione esse modum, & qualiter ad eam institutio. Eg-
o corruente institutione corrue venditi, & priu[m]a acceptio
vapote omnino accessoria, ipsique limites. Et ita iudicet
Bald. auth. ingressi, n. 50. cod. de Sacrofanti. Eccl. Felina, in
prefacta, n. 50. de probacionib[us]. Duth. n. 55. reg. 18. ampli. 8. Cor-
duba, reg. D. Francisci, 6.6. q.1. punct. 5. Sanci, 7.6. c. 5. n. 11.
6. Ruris dubitabis de institutione non Minoribus aut ipso-
rum conuenientia facta, sed facta ipsorum Ecclesiis, & facultus
an inquam haec institutione tenet? Si filii Bartol. in. Mino-
ris l. 4. dif. 4. & dif. 6. c. 1. nu. 20. Abbas conf. s. n. 1. Anton.
Cucus l. 3. instit. maior. i. i. 1. n. 37. Man. Rodriguez l. 2. regula
7.8. art. 5. reportat probabilitate Sorbus in compend. primi gen-
erant. verbo hereditas, vers. sed sum fratres. Moysiencia Ec-
clesia quilibet quodlibetque templum capax est hereditatis,
iuxta leg. I.C. de Sacrofanti. Eccl. Sed temp[or]a statuum. Mi-
norum nullo iure ab hac capacitate excluduntur. Nam
Text. in clem. exiui, religiosos exclusi, non Eccl[esi]a. Quo[rum]
dicas, exclusi religiosi Ecclesiam manere excludamus quia no[n]
ipsi templi materiale institutio hares, quippe ne nollec
velle habet, sed religiosorum congregatio ibidem affluit. Con-
tra est quia si testarit veller congregacionem religiosorum ha-
redie immediata institutio, non exprimeret Ecclesiam, sed o-
uentum. Exprimens ergo Ecclesiam, tacite prefa illius in-
stitutio. Cum aut[em] his nulla aliis sit nisi Pontificis & illius no-
mine syndicus, qui hereditatis successione capacis, institutio
validam esse hanc institutionem, obligavitque esse Pontif-
icem & eius nomine syndicum ex vi illius hereditatis ex-
pendere in Ecclesiae materialis reparacionem, conformatio-
nem & ornatum, quia ad hunc suum fum hares instituti.

& ornatum, quia ad hunc modum.

7. Verum haec sententia probanda non est aliquis ex illa constitutio degeneris Minoribus etiam in communione credidit. Successores prius labefactaverunt, ut facili teftator opus. Minoribus hereditatem relinquere, posset omilio nomine cœuentus Ecclesie nomine vi. Falsumque est Ecclesia Minoribus hereditatem instituta esse immediate instituta Pontificum auctoritate. Et si syndicūs neque enim legarum factum Ecclesie Minoris cuiuslibet fieri imminatur Pontificis, & eius syndico, sed Minoribus quoad vitalitate, & rursum. Si igitur minores cuiuslibet successoris incapaces sunt, etiam in communione, cum Ecclesia hanc incapacitatem habeat. Deinde longius dixerunt, et instituerunt. Non sicut.

Pontificem vel eius syndicem hæredem cum obligatione reparandi Minorum Ecclesiam, & ad hunc finem, ac instituere ipsam Minorum Ecclesiam; quia in priori institutione solus Pontifex, vel eius syndicus est institutus, & Ecclesia Minorum legataria. Si igitur Minorum Ecclesia immediate instituitur, Minoros instituantur, & ad eorum institutionem Pontifex. At Minoros nullius successionis capaces sunt. Ergo neque ipsorum Ecclesia, & ita sufficiente Bartol. retractans priorem sententiam leg. unica. in fine, Cod. de conductorib. l. II. Bald. auth. ingressi. n. 55. Cod. de Sacrofanti. Eccles. Cordub. reg. D. Francisci. c. 6. qu. 11. punct. 1. Sorbus, verba hereditatis, vel. sed cum fratribus. Azot. i. sum. l. 12. c. 23. q. 15. & alij quos referunt. & sequitur Sanch. l. 7. sum. c. 25. v. 14.

P V N C T V M I X.

An quilibet religio capax sit cuiuslibet legati, & donationis sibi factæ.

S V M M A R I V M.

- 1 Quilibet religio excepta Minorum, & Capucinorum, capax est cuiuslibet legati, & donationis.
- 2 Minoros incapaces sunt legati continentis totam hereditatem, & vel minorum illius partem.
- 3 Item incapaces sunt legati rei immobilia.
- 4 De qua re immobili doctrina sit intelligenda.
- 5 Quis tenetur vendere legatum relictum Minoribus, non. ne reineatur, sed vendatur.
- 6 Dam non venditum legatum fructus pertinent ad heredem.
- 7 Non est opus in hac venditione iuris solemnitates pro alienatione rerum Ecclesiastiarum feruare, secus de legato aliis religiosis relicto, & ab eis acceptato.
- 8 Supradicti religiosi Minoros capaces sunt cuiuslibet legati rei mobilis.
- 9 Quid dicendum de animalibus relictis Minoribus? Sub distinctione responderet.
- 10 Quid de legato anni redditus? Distinguuntur triplex modus legendi.
- 11 Si per modum unius census legetur, valet, secus si per modum plurium, & annuum solvantur.
- 12 Si baredem, vel legatarium instituas sub obligatione reddendi singulis annis certam pensionem Minoribus, valet legatum, tamen Sanch. & alij contrarium sentiant.
- 13 Si de facto supradictum legatum non teneret, ut est probabilitas sententia, heres non est obligatus legarum vendere, & estimationem Minoribus concedere.
- 14 Concedo esse nullum supradictum legatum, limitant aliqui primi, ut intelligatur de legato perpetuo, vel ad longum tempus, secus ad biennium, sed non admittuntur limitatio.
- 15 Secundo, limitatio & bene, ut procedat in legato pro alimentis religiosorum, secus pro necessaria ad diuinum cultum.
- 16 Tertio limitatur, ut non procedat in annuerariis, & capellani, sed reicitur limitatio.
- 17 Debet heres grauatus onus inannum Missarum implere.
- 18 Quartio limitatur alij de legato pro liberis relictis non caret difficultate limitatio.
- 19 Quinto limitatur, non procedat prolegato ad infirmos curandas, sed non est probanda limitatio.
- 20 Sexto limitatur, ut non procedat pro legato in sustentationem hospitium, sed est intelligendum de sustentatione hospitum exterritorum.
- 21 Possessionem alienum prædicti potes Minoribus renocabiliter concedere, secus irrecurabiliter.
- 22 Quibus remediis possint Minoros recuperare legatum sibi relictum.

Regula generalis est omnes religiones, præter Minoros de Oblatuaria, & Capucinos, cuiuslibet legati, & donationis, siue rei mobilis, siue immobilia sunt capaces, deciditur in Trident. s. f. 25. c. 1. de regularib. Tota ergo difficultas veretur in exceptione Minorum, & Capucinorum, cuiuslibet legati incapaces sunt?

2. Dicendum est primo, incapaces esse legati continentis rotam hæreditatem, vel maiorem illius partem, si presumi posset in fraudem legis prohibentis hæreditatem successionem facta esse, sic videtur decidi in elem. ex vi de verbis signific. verbis, nec licet, & ibi glossa. Dixi incapaces esse supradicti legati. Nam est Pontifex statutus verbo non licet, & verbo prohibet, ex illo satis colligitur, incapaces esse. Tum quia loquens de annuis redditibus vobis similiter fuit verbo non licet, cum tamen (ut dicimus) redditum incapaces sint. Tum quia hi religiosi solum illius rei vobis capaces esse possunt, qui eis fuerit a Pontifice concessus; at huius legati vobis non est concessus, sed potius interdictus. Ergo. Tum denique quia voto pauperatus se affringunt, ne illud legatum recipiant, neve illo vranter. Eigo reddundunt illius incapaces. Quia in vobis facti nulla

alia incapacitas esse potest, nisi quæ vota, vel præceptio superioris provenit. Hinc infero legatum caducum esse, & nullum, neque teneri hæredes illud solvere; quia frustranca est solutione, ubi non est, qui possit admittere.

3. Dico secundo, hos religiosos, Minoros, & Capucinos incapaces esse legati rei immobilia, vt illud sic retinere possint. Deciditur exp̄s supra d. clement. Quare si Minoris, vel illius contentum domus, ager, vīna, aliā res immobilia abolutè donetur, vel legeris, non est presumendū legari, vt sic reineatur, sed vt vendatur, & pretiū illius in vīnum, & vīlitarē legatarii concurratur, vt exp̄s deciditur in d. clem. §. si vero fratribus, & tradunt communiter DD. test. Sanch. l. 7. sum. c. 26. n. 29. Quod si testator exp̄s preferit se legare rem immobiliem, vt Minoris illam semper retineant, non defunt qui lentiant valere legatum, et ceterā dāmque esse conditionem vt impossibilem, & iuri contraria: siquidem commune est, conditiones impossibilis ab vīris voluntatibus teicī, leg. obtinuit, ff. dō condit. & demonstr. Menoch. conf. 1014. n. 19. vol. 11. Sed omnino dicendum est, caducum esse id legatum, cum exp̄s Pontifex in d. clem. dixerit ablinendum esse à receptione vīna, vel agri legati ad colendum, repugnare quæ regulæ, & ordinis punitati. Et ratio est manifesta quia Minoros non sunt capaces legati rei immobilia, nisi ex modo adiecto, vel subintellecto mobilis fiat. At sic modus, qui debebat legatum apud constitutum, exp̄s à testatore recessit. Non igitur illius capaces sunt. Quare hic modus non est conditio adiecta legato, vt possit recessi, quia absque illa non est legatum constitutum, & illa conditio posita impedit, vt constituantur, & ita sustinent Bartol. trad. Minoris. l. 2. dīs. 2. c. 1. n. 9. Bald. authent. ingressi. n. 58. Cod. de Sacrofanti. Eccles. Nauar. l. 1. conf. de testament. conf. 14. alii 8. Sorbus in compend. privileg. mendicant. verbo legata, verbi idem dicendum, Sanch. lib. 7. sum. c. 26. n. 18.

4. Conclusio intelligenda est de re immobili, quæ necessaria non est religiosorum luctationi, quæque incertam mendicitatem excludit. Quod dixerim, nam his religiosis conceditur dominus ad habitandum, Ecclesia ad diuinā celebrandā, vīna aliqua, seu horitus, tum ad religiosorum leuamen, tum ut inde olera, & vīas sumantur tamen, vt vīnum sibi necessarium pareant, minūlīque vt fructus vendant, & horum conductant, confat ex dīta clement. ex vi. s. licet vero, de verb. significat. & tradit. Corduba in reg. D. Francisci. c. 6. q. 19. punct. 2. Sanch. l. 7. sum. c. 26. Suan. t. 3. de relig. l. 8. c. 16. n. 3.

5. Posito autem valere legati rei immobili, non vt retineatur a Minoribus, sed vt vendatur, vel permuteatur, cogabis, quis tenetur illud vendere, & cuius finis illius fructus dum non venditur, respondet hæredē in primis eius obligatum, vt constat, illo autem negligēt testamenti executores. Quod si hi bis moniti nō praetinerint, Episcopus, vel iudex secularis ex proprio officio vendere potest. Auth. de Ecclesiastic. cit. §. si quis autem, ip̄s vero Minoris nec vendere, nec permuteare possint, quia legatum immobile non transit in eorum potestate, quoique immobilitatem amittat. Solum ergo possunt rogare hæredem & executores, vt votum testatoris exequantur, illis vero negligētibus iudicis officium implorare; sic ex Bartol. trad. Minoris. lib. 2. dīs. 4. c. 3. docet Sanch. lib. 7. sum. c. 26. n. 29.

6. Interim tamen dum non venditum legatum, fructus illius ad hæredem pertinet, quippe est illius dominus. Si autem ob fructu perceptione steterit in mora vendendi, & ob eam causam minoris venditur, obligatus est Minoribus damnum refarcire. Secus vero si nullū in prelio detrimentum patiuntur, quia solum premium illis debitum est, non negotiacioni expōendum, sed in propriis necessitatibus expendendum. Sanch. d. c. 26. n. 32. Negligētis heres præsumetur, si oblata occasione vendendi, vel permutandi legatum iuxta rationabilem Minorū voluntate noluerit vendere, executores si bis monici fuerint.

7. In hac autem venditione, vt bene aduertit Sanch. d. c. 26. n. 30. alias relatis, non est opus iuris solemnitates requisitas in alienatione rerum Ecclesiastiarum feruare, quia res illa vendenda ex voluntate, & dispositione testatoris vendiuntur, neque censor Ecclesiastica, dum immobiles perficiunt, cum non sit Minoribus addicta. Secus vero dicendum est in legato rei immobili aliis religionibus relicto, & accepitatem eo ipso est bonum Ecclesiasticum, quod non distrahitur ex dispositione testatoris, sed ex voluntate religionis cui est applicatum. Sanch. d. c. 26. n. 31. cum Nauar. tom. 2. de regularib. n. 50.

8. Dico tertio, supradictos religiosos Minoros, & Capucinos capaces esse legati cuiuscunq; rei mobilis, vīni, tritici, olei, pecuniae, & similiū, quia his rebus corū necessitatibus subveniuntur. Ad debentia in moderata quantitate, & ad occurrentes necessitates recipere, ne videatur thesaurizatio, potius quam necessitatis subvenio, neque auaritiam redoleant, vt cauter in d. Clem. ex vi. Quod si legatum superabundans fuerit, neque brevi tempore consumendū poterint minores, & debent, si in alios patentes non distribuunt, medio syndico commutare, aur vendere, vt inde sibi alia necessaria cogant. Sic Man. Rodrig. qu. regular. t. 1. y. q. 26. art. 4. Cordub. in compend. privileg. mendicant. q. anno 14. verbo commutare. Sanch. lib. 7. c. 26. n. 14.

Q. 4 Restas